

Prof.Dr.Recep Akdur; SEÇİLMİŞLER ATANMIŞLAR ve GEZİ

[Recep Akdur](#) — 03 Haziran 2014

Politika ve siyaset genel olarak aynı anlamda kullanılan ancak etimolojik kökleri farklı olan iki deyim. Yunanca kökenli olan **polis** sözcüğü **site/şehir** anlamına gelir. **Politika ise site devletinin, hükümetin ve vatandaşlık işlerinin yönetimini ifade eder.**

Başka bir anlatımla polis ya da politika deyimi, sitenin/şehrin kamu hizmetleri ve onların yönetimi anlamına gelir. Günümüzde devlet/kamu yönetimine ait etkinlikler olarak da tanımlanmaktadır.

Siyaset, Arapça seyis (at bakıcısı) deyiminden türetilmiş olup, devlet işlerini düzenleme ve yürütme ile ilgili özel görüş veya anlayış olarak tanımlanır. Yunan siyasal yaşamında siyaset, “**polis**”e veya “**devlet**”e ait etkinlikler olarak tanımlanmıştır.

Siyaset insanın toplu yaşamaya başlaması ile ortaya çıkmış ve binlerce yıldan beri yöneten ve yönetilen arasındaki ilişkilerin düzenlenmesi ile yönetsel gücün elde tutulmasına yön vermiştir.

Başka bir tanıma göre siyaset, toplumda çatışma halinde olan çıkarların uzlaştırılmasıdır. Bu uzlaştırmayı genellikle yönetim erkini elde bulunduranlar yapar.

Antik Çağ’dan beri, toplum/devlet yönetimi üzerine çalışan tüm düşünürler mükemmel bir devlet yönetiminin başka bir söylemle ütopyik bir toplum/devlet yaratmanın peşinde olmuşlar, mücadele vermişlerdir. Bunun yolunun da demokrasiden geçtiğini söylemiş ve yazmışlardır.

Demokrasi eski Yunancadaki **demos (halk) ve kratos(iktidar)** kelimelerinden türetilmiş bir deyimdir. Kısaca tüm yurttaşların, devlet yönetimini/siyasetini/politikasını şekillendirmede eşit hakka sahip olduğu yönetim biçimi olarak tanımlanır.

Temsili demokraside, yurttaşlar siyaset yapma ve egemenlik hakkının bir kısmını seçtiği temsilciler/milletvekilleri aracılığıyla kullanmaktadır. Böyle düzenlerde yasama ve yürütme organları yurttaşların seçtiği kişilerden/vekillerden oluşur.

Bu tür ülkelerde benzer siyasî görüşlere sahip olan kişiler bir araya gelerek partileri kurar. **Siyasetçi demek bir partiye mensup olmak ya da partili demektir. Yurttaşlar partilere girerek veya oy vererek ülkenin yönetiminde söz sahibi olurlar.**

Siyasiler/partililer yurttaşlardan gerekli oyu alarak seçilirler ise yürütmeye kısmen de yasamaya egemen olurlar. Başka bir söylemle devlet işlerini düzenleme ve yürütmeye onların siyaseti egemen olur.

Bürokrat, devlet kurumlarında çalışan üst düzey yönetici demek olup, siyasiler/partililer, devlet işlerini atadıkları bürokratları aracılığı ile yürütür. Bunların siyasetçiler tarafından beğenilmiş ve atanmış olmaktan başka bir niteliği yoktur. Bu nedenle de onu atayan siyasetçinin siyaseti ve emirleri doğrultusunda eylem ve söylem tutturılmaktan hatta ona beden kalkanlığı yapmaktan onun için kılıç sallamaktan başka bir şey beklenmez. **Bu beklentinin aksine davranış sergilerlerse siyasetçi/partili onun işine son verir.** Bu anlamda **partilinin atadığının onu atayan iradenin aksine siyaset yapması doğru da değildir olanaklı da değildir.**

Demokrasilerde yurttaşların siyaset yapmalarının yani devlet işlerini düzenleme ve yürütme ile ilgili görüş bildirmelerinin birçok yolu vardır. Bunlardan birisi yürütmeyi yönetecek vekilleri/ temsilcileri seçmek yani seçtikleri aracılığı ile devletin yürütmesini yönetmektir. **Bu pratikte partilere oy vermek şeklinde cereyan eder. Burada olay çok açıktır yurttaşlar demokratik hak ve yetkilerinin bir süreliğine seçtikleri partilere/partililere bırakır. Bu nedenle de bunlara yurttaşın vekili denir.** Bunun anlamı asıl yani yurttaş hiçbir şekilde konuşamaz hiçbir şekilde siyaset yapmaz demek değildir. **Yurttaş yalnızca yasama ve yürütmeye ilgili hak ve yetkilerini ve belli bir süre vekillerine bırakmıştır.**

Demokrasi yalnızca partilere girmek ve oy vermek değildir? Demokrasi yalnızca dört yılda bir sandık koyarak oy attırmak hiç değildir? Demokrasi herkesin ama herkesin her konuda düşüncesini açıklaması açıklayabilmesi demektir. Bu konulardan biri de siyaset ya da politika yani devletin yönetim biçimidir.

Recep Tayyip Erdoğan siyaset yani devlet yönetimi konusunda yalnızca parti mensuplarının özellikle de seçilmişlerin/milletvekillerinin konuşabileceğini iddia ediyor. Öte yandan da milletvekillerine de yalnızca kendisi sorar ise konuşmalarını emrediyor. Başbakan yardımcısı düzeyine gelmiş bir partilinin bile kendisi izin vermeden konuşamayacağını söylüyor. Daha da kötüsü Cumhurbaşkanı da, Genel Kurmay Başkanı da kendisinin atadığı bürokrat sanıyor. Onun için Danıştay töreninde **“hadi peşimden gelin çıkıyoruz** diyebiliyor.

Bırakın **Barolar Birliği Başkanı'nı, Anayasa Mahkemesi Başkanı'nı, bir hakim bir savcı bir üniversite profesörü bürokrat ya da atanmış mıdır?** Bulunduğu görev ve makama salt bir partinin/partilinin beğenisi sonunda mı gelmiştir? Hayır. Bunların hem kuvvetler ayırımının gereği hem de yurttaş olmaları nedeniyle siyaset yapma yani devlet işlerinin düzenlenmesi ve yürütülmesi ile ilgili özel görüş bildirme hakları onun da ötesinde görevleri vardır. Bunu yaparken bazen de partili siyasetçiye/ Başbakana da sen yanlış yapıyorsun diyebilirler, demelidirler de.

Görevlerini yerine getirmek ya da haklarını kullanmaktan dolayı Başbakanın hemen onları atanmış olmakla nitelemesi, kendisinin atadığı ve yere düşmüş işçiyi tekmeleyen bürokratına ve hatta polisine benzetmesi her şeyden öne nezaketsizliktir. Onlara eğer “**siyaset yapıyorsunuz, cesaretiniz var ise bir partiye girin**” “**partili olun**” demesi ne nazik ne doğru ne de demokrasiye uygundur.

Başbakan sürekli bunu yapıyor. Çünkü başbakan için demokrasi yalnızca partili olanlara haktır ve ortaya konulan sandıkta yeterli oy almaktır. Başbakan için siyaset yapma hakkı yalnızca bir partiye üye olup, parti başkanına biat etmektir.

İktidar yurttaşların siyaset yapabilmesinin yani devlet işlerini düzenleme ve yürütme ile ilgili görüş bildirmesinin tüm kanallarını tıkıyor. Parlamento yasama ve denetim görevini yapamıyor. Yargı önemli oranda devre dışı kalmış durumda. Başta Anayasa Mahkemesi olmak üzere hakimlerin devletin erklerinden biri bağlamında veya yurttaş olma bağlamında her türlü siyaset yapma hakkı ve girişimi bizzat başbakan tarafından adeta şiddet uygulanarak bastırılıyor.

Demokratik kitle örgütleri ve üniversiteler devre dışı. Tüm bireysel çıkışlar atanmış ve bürokrat aşağılaması ve partilere kayıt olma çağrısı ile karşılanıyor. Başta Gezi olmak üzere her türlü demokratik gösteri şiddetle bastırılıyor. **Hükümetin, Doğuda başı öne eğik kendini bile koruyamaz duruma düşürdüğü inzibati güçler Batıda kahraman kesiliyor.** Başta işçi ve öğrenciler olmak üzere tüm göstericilere orantısız güç kullanılarak acımazsız davranıldığını herkes görüyor. **Bu durum bir yandan karşı şiddete davetiye çıkarıp şiddeti tırmandırırken öte yandan da ortamı provokasyonlara açık hale getiriyor.** Demokratik güçler bunun da üstesinden gelecektir.

İLK KURŞUN